

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΘΑΒΩΡ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ.

Τήν Τρίτην, 6^η /19^η Αύγουστου 2014, έωρτάσθη ή έορτή τής Μεταμορφώσεως του Κυρίου ήμων Ιησοῦ Χριστοῦ εἰς τήν επί του Όρους Θαβώρ Ιεράν Μονήν, επί του όποιου καί έλαβε χώραν αύτη.

Κατά τήν Δεσποτικήν ταύτην έορτήν ή Έκκλησία άναμιμνήσκειται τό γεγονός ότι ό Κύριος ήμων Ιησοῦς Χριστός, πρό του σωτηρίου Αύτου πάθους παρέλαβε τρεῖς έκ τών μαθητών Αύτου, τούς προκρίτους, Πέτρον καί Ιάκωβον καί Ιωάννην καί άνήλθεν επί του όρους τούτου, μή μνημονευομένου ρητώς υπό τής Καινής Διαθήκης, διασωζομένου όμως υπό άρχαιοτάτης έκκλησιαστικής παραδόσεως.

Έπί του όρους τούτου νεφέλη φωτεινή έκάλυψε τούς μαθητάς καί είδον τον Κύριον, άπαστράπτοντα τό πρόσωπον καί τά ίμάτια Αύτου ως ό ήλιος καί συλλαλοῦντα μετά Μωϋσέως καί Ηλιου των προφητών καί προλέγοντα τήν έξοδον Αύτου, ήτοι τήν σταύρωσιν Αύτου έν Ιεροσολύμοις καί ήκουσαν φωνήν έκ τής νεφέλης λέγουσαν «ούτος έστιν ό Υίός μου ό άγαπητός, έν ω̄ ηϋδόκησα», (Ματθ. 17,1-8).

Τό γεγονός τουτο παρεχώρησεν ό Κύριος εἰς τούς μαθητάς Αύτου καί δι' αυτών εἰς τήν Έκκλησίαν, ίνα δείξη τό πρωτόκτιστον κάλλος του ανθρώπου, τό άπολεσθέν διά τής πτώσεως αυτου καί έπαναποκτώμενον δι' Αύτου καί έν Αύτῳ έν τή Μεταμορφώσει, ήτοι τή εύπρεπεστάτη άλλοιώσει, τή πραγματοποιουμένη έκ τοῖς κεκλημένοις Αύτῳ άγίοις καί ίνα προετοιμάση καί ένισχύση αυτους διά τό μυστήριον τής ένδόξου τριημέρου έκ νεκρών Άναστάσεως Αύτου .

Διά τήν μνήμην του σωτηριώδους γεγονότος τούτου, του έορταζομένου ως Δεσποτικής έορτής, έτελέσθη άγρυπνία τήν νύκτα τής ως άνω ήμέρας, τής όποιας προεξήρξεν ή Α.Θ.Μ. ό Πατήρ ήμων καί Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος έν Όρθρω καί θεία Λειτουργία, συλλειτουργοῦντος Αύτῳ του Γέροντος Άρχιγραμματέως Άρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Άριστάρχου, του έκ τής Έκκλησίας τής Ελλάδος παρεπιδημοῦντος Ιερωτάτου Μητροπολίτου Τανάγρας κ. Πολυκάρπου, του έν βορείω Ιορδανία Πατριαρχικοῦ Έπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Άρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, Άγιοταφитών Άρχιμανδριτών, του καθηγουμένου καί άνακαινιστου τής Ιεράς ταύτης Μονής όσιωτάτου Άρχιμανδρίτου π. Ιλαρίωνος, των έγγάμων ιερέων τής περιοχής τής Γαλιλαίας, καί των ιερέων έξ Ελλάδος καί Ρωσίας καί Ρουμανίας καί ψαλλόντων του έξ Ελλάδος ιερέως π. Γεωργίου Χαρδαβέλη έλληνιστί καί τής χορωδίας υπό τον Άρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον, καθηγουμένου τής Άκκρης άραβιστί καί μετέχοντος άθρόου εύσεβοῦς λαου έκ Ρωσίας καί Ουκρανίας, ουχ ήττον όμως καί έξ Ελλάδος, άπολαμβάνοντος πλουσίαν τήν εύλογίαν ταύτην καί τον άγιασμόν τουτον τής νυκτερινής ύπαιθρίου λειτουργίας.

Εἰς τό Κοινωνικόν τής θείας Λειτουργίας ό Μακαριώτατος έκήρυξε τον θεῖον λόγον εἰς τούς πιστούς, έχοντα οὔτως έλληνιστί:

«Ό πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, επί του όρους Σινᾶ διά συμβόλων, έγώ είμι

λέγων, ὁ Ἦν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὴν οὐσίαν· Καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος, Μωυσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ Σταυροῦ καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν», λέγει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ὄντως ἡ θεία Χάρις μᾶς ἀξίωσε νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Θαβώρ, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς «μετεμορφώθη ἔμπροσθεν τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ Πέτρου καὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς», ὡς μαρτυροῦν οἱ Εὐαγγελισταὶ Ματθαῖος καὶ Μάρκος, (Ματθ. 17,2, Μάρκ. 8,2-3), διὰ νὰ δοξολογήσωμεν καὶ ὑμνήσωμεν τὸ Ἅγιον Τριαδικόν ἡμῶν θεόν.

Τὸ μέγα καὶ ἀνεξιχνίαστον τοῦτο γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι τῆς φανερώσεως τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ πνευματικόν θαβώρειον ὄρος τοῦ Κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ, «Δεῦτε», λέγει ὁ ὑμνωδὸς, «ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τούς αἰῶνας».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, καλούμεθα διὰ στόματος τοῦ ὑμνωδοῦ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ εἶδωμεν κυρίως μέ τὰ πνευματικὰ μάτια τῆς καθαρᾶς καρδίας «τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ Χριστοῦ» καὶ «φωτὶ προσλάβωμεν φῶς», «ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία», (Ἰωάν. 1,5).

Αὐτὸ τοῦτο τὸ θεῖον φῶς ἐφανερώθη ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐν σαρκί ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος: «ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Τὸ φῶς τοῦτο τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀληθινῆς ζωῆς ἐθεάσαντο καὶ προκατήγγειλαν οἱ Προφῆται Μωυσῆς καὶ Ἡλίας, οἵτινες ἐγένοντο αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες τοῦ μεγάλου τούτου μυστηρίου τῆς ἐν τῆς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ, καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς «ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβὴν οὐσίαν».

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὁ Χριστὸς, ὡς Νέος Ἀδάμ, ἀπηλλαγμένος πάσης φθορᾶς καὶ ἁμαρτίας ἀνέδειξεν εἰς τὴν θεωθεϊσαν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ φύσιν τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ Πατρός, τουτέστιν τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀμαυρώσει ὁ Παλαιὸς Ἀδάμ διὰ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ: «ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτὴν εἰς τὴν Σὴν τῆς θεότητος δόξαν καὶ λαμπρότητα», λέγει ὁ μελωδός.

Ὁ δὲ Ἰερὸς Χρυσόστομος διερωτᾶται: «τί ἐστὶ, μετεμορφώθη ὁ Χριστός;» Καὶ ἀπαντᾷ «παρήνοιξεν ὀλίγον τῆς θεότητος, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν ἐνοικούντα

θεόν». Καί ἀλλαχοῦ λέγει: «...μετεμορφώθη γάρ Χριστός, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἵνα ἡμῖν ἀποδείξη τὴν μέλλουσαν τῆς φύσεως μεταμόρφωσιν καὶ τὴν δευτέραν ἔλευσιν».

Ἡ σημερινή ἐορτή τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐορτή τῆς θείας δόξης καὶ τοῦ ἀκτίστου φωτός. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μελωδός λέγει: «ὁ τοῦ φωτός διατμήξας (διαχωρίσας) τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθουνον».

Τὸ φῶς τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Οἰκονομίας εἶναι αὐτό τὸ ὁποῖον διέτμηξε (διεχώρισε) τὸ πρωτόγονον χάος, δηλαδή τὸ «σκότος τὸ ἐπάνω τῆς ἀβύσσου», κατὰ τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως (1,2). Τὸ δὲ φῶς τῆς ἐνσάρκου τοῦ θεοῦ Λόγου Οἰκονομίας, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ φῶς τῆς κρίσεως τοῦ κόσμου καὶ βεβαίως τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν πίστευσαν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τὸ φῶς τῆς σωζούσης ἀληθείας, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου: «αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα», (Ἰωάν. 3, 19-21).

Δεηθῶμεν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρός, ἵνα κατευθύνῃ τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν, δηλονότι τῶν προσταγμάτων Αὐτοῦ, «διότι φῶς τὰ προσταγμάτά Σου Κύριε ἐπὶ τῆς γῆς», ἀναφωνεῖ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. (26,9).

Μετά δὲ τοῦ μελωδοῦ δοξολογικῶς καὶ εὐγνωμόνως εἴπωμεν: «φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμερον ἐν θαβριῶ φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν», Ἀμήν.

καὶ ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/08/19/6932>

Τὴν πρωίαν ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ συλλειτουργούντων αὐτῷ ἱερέων τῆς περιοχῆς Γαλιλαίας καὶ Ἄκκρης καὶ μετεχόντων ἐν αὐτῇ Ὁρθοδόξων πιστῶν ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἀλλὰ καὶ ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ ἐκ τῶν κατεχομένων περιοχῶν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν, ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων ἐδεξιώθη τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Ἀρχιερατικὴν συνοδείαν καὶ ἄλλους εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, τὴν μεσημβρίαν δὲ παρέθεσεν αὐτοῖς τράπεζαν ἐν καταλύσει ἰχθύος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/B1XqqLy6ChI>

<http://youtu.be/YFQWBy7peqE>

<http://youtu.be/F0Xr79B1BMk>

